

Miệng nói vậy, nhưng mà không phải vậy
 Mỗi lần đi là một thoáng băng khuâng
 Dạ em sâu, theo dõi bước chinh nhân
 Trai thời chiến, mấy người đi trở lại

Càng nghĩ tới tương lai, càng ái ngại
 Tuổi xuân xanh, thời chinh chiến ai ơi...!!
 Hai chúng ta, hai ngã rẽ của cuộc đời
 Bên ánh chù, em lâm râm quý khách nguyện

Người trai Việt bay lên vùng trách nhiệm
 Gặp quân thù "Ấu yếm" đón chân nhau
 Vừa thấy từ xa, đã tặng hoa đủ sắc màu
 Những đoá lửa trùng trùng "Mãn thiên hoa vũ"

Anh Không Quân đùa như gặp người yêu cũ
 Giọng anh cười trên tần số oang oang
 Há..há..!! Hôm nay có lẽ gặp "Bạn vàng"
 Bắn "Pháo bông" đón mừng vui như.....tết

Từ trên cao, cánh đại bàng găm thét
 Ngang lưng trời, anh quyết chiếm chiến công
 Ngay tuyến đầu vẫn đùa nghịch như không
 Lâu lâu nhận "Đoá hoa hồng"; quân thù..... "Trao
 tặng"

Hồng ở đây không phải là hồng tươi, hồng thắm
 Hồng tình yêu, tặng cô em gái mỹ miều
 Là "Hồng không gian", bung nở khắp mọi chiều
 "Hoa hồng lửa", màu tử thần mời gọi

Những cái chết ngang lưng trời đến vội
 Bao nhiêu lần, không ai nhặt xác anh rơi
 Anh đến rồi đi, như cơn lốc của cuộc đời
 Thân tan nát cùng cây rừng, đá núi

Anh cũng đáp lại bằng những quả xanh tươi rói
 Quân thù vừa nhìn thấy đã biết nuốt không vô
 Vì quả này không phải quả táo, hoặc quả bơ
 Mà là quả bom bi, cùng bom lửa

Nhưng hôm nay anh là người ngã ngựa
 Giặc cầm thù, đầy ái xác thân anh
 Bao nhiêu đoạ đầy, thân xác đã tan tành
 Chỉ còn ánh mắt, nét con "Đại Bàng" gầy
 cánh...!!

Em đi thăm, gửi gói quà, tám bánh
 Anh vẫn cười, giọng nghịch ngợm năm xưa
 Tại thấy trong người chất mỡ quá dư thừa
 Nên mấy năm nay theo chương trình "Đại-Ét"

Anh đã đến, đã đi, và đã chết..!!
 Đời không còn ý nghĩa nữa anh ơi..!!
 Còn ai đâu đùa giỡn chọc em cười
 Và xin lỗi những khi em hờn giận

Anh vẫn còn đang nợ em nhiều lắm
 Mà bây giờ định trốn nữa hay sao
 Hứa dắt đi chơi, lời anh mới hôm nào
 Vậy mà giờ, còn gạt em lần cuối

Lần này em, không thèm nghe anh nói
 Cũng chẳng thèm, nghe năn nỉ, ỉ ỏi
 Chỉ có gặp anh em mới chịu mà thôi
 Tội tày trời, chẳng ai tha thứ nổi

Anh yêu ơi, sao im lìm không nói
 Không ở gần em trong những lúc cô đơn
 Không dỗ dành em trong những lúc dỗi hờn
 Không ghé thăm em trong những lần nghỉ phép

Chỉ cần gặp anh, là em quên hết
 Tội tình gì em cũng bỏ qua cho
 Thôi..!! Nghe lời của em nói đi nha
 Sao im lặng ..!?!? Lại giận em rồi há

Chỗ anh nằm giờ sao âm u quá
 Nghĩa trang buồn, còn lại mỗi mình em
 Giọt lệ buồn, hoà với giọt sương đêm
 Lặng lẽ khóc, thương "Đại Bàng Gầy Cánh"

• Hoa Phượng